

Bakıdakı 276 nömrəli məktəbin sinif müəllimi **Elza Ələsgərova** redaksiyamıza sualla müraciət etmişdir:

**NİTQDƏ DİLLƏRARASI MÜNASİBƏTLƏRİ ŞAĞİRDLƏRƏ
NECƏ AYDINLAŞDIRAQQ?**

Bu suala Kaspi Təhsil Mərkəzinin müəllimi, pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, dosent **Emiliya Kərimova** cavab verir:

İbtidai sinif şagirdləri danışarkən hər an sözlərin mənalarına fikir verirlər. Beləliklə, hər bir sözün mənasına fikir verərək, onu yerində işlətməklə nitqlərini zənginləşdirmək istəyirlər. Bu prosesdə onlar eyni sözün müxtəlif mənalarından istifadə etməyi öyrənirlər. Uşaqlar hələ məktəbə gələnədək yaşlarına o qədər də uyğun olmayan, başqa dillərdən alınma sözlər eşidir və onları nitqlərində işlədirlər. Bu sözlərə adi danışığı prosesində, məşğələlərdə yiyələnirlər. Müxtəlif üsullardan istifadə etməklə şagirdlərin alınma sözlərlə bağlı söz ehtiyatını müəyyənləşdirir, sonra onlar üzərində iş aparıram, məsələn, I sinifdə “2.1.1. Rast gəlidiyi əşya və hadisələri adlandırır” məzmun standartını reallaşdırarkən şəkillər nümayiş etdirməklə şagirdlərin lüğət ehtiyatını müəyyənləşdirirəm. Məlum olur ki, onların ən çox işlətdikləri sözlər aşağıdakılardır: *jurnal, qəzet, albom, bloknot, papka, doska, telefon, mebel, parta, stol, stul, kino, teatr, stadion, gimnastika, futbol, voleybol, boks, park, zoopark, bulvar, restoran, boçka, velosiped, poyezd, avtobus, trolleybus, ostanovka, koridor, polis, kassa, parket, aptek, kran, bazar, mağaza, peçenye, suxarı, krujka, qrafin* və s. Bu sözlərdən fəal istifadə olunmasını təmin etməklə sonralar aşağıdakı sözlərin işlədilməsinə də fikir verirəm: *laboratoriya, mikrofon, diktofon, reklam, həndbol, tennis, traktor, kombayn, vafli, tvoroq* və s.

